

РЕШЕНИЕ

№ 118

гр. София, 08.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 01.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **7373** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на Б. Л. Б. ЕГН [ЕГН] срещу Решение № ПО-116/02.07.2020г. на директора на ТД на НАП С., с което жалбата на Б. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С200022-023-0000740/28.02.2020г., издадено от старши публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е оставена без уважение като неоснователна. Искането за отмяна на акта е мотивирано с оплаквания за незаконосъобразността му, подкрепени с твърденията, че постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки не съдържа мотиви относно необходимостта от неговото издаване. Счита, че не са налице предпоставките по чл.121 от ДОПК, както и че са нарушени изискванията на чл.195, ал.7 от ДОПК и чл.121, ал.3 от ДОПК. В случая не е ясно как е определен предполагаемият размер на бъдещото публично вземане. Не е посочено, по какъв начин ще се осуети събирането на бъдещото вземане. Наложеният мярка не е съобразена с целите на закона. Излага също, че е налице свръх обезпеченост на евентуалния бъдещ дълг на жалбоподателя, както и че наложените ПОМ превишават значително предполагаеми размер на вземането, което обстоятелство безспорно нарушава принципа на съразмерност. Моли атакуваното ПНПОМ и потвърждаващото го решение да бъдат отменени.
В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се явява, представлява се от адв.Д. и адв.М., които поддържа жалбата на сочените в нея основания. В

допълнение посочват, че към датата на издаване на постановлението за предварителни обезпечителни мерки не са били на лице хипотезите на чл.121 от ДОПК - двете кумулативни задължителни предпоставки. Не е посочено по какъв начин ще затрудни, или осуети събирането на евентуални публични задължения. Към датата на издаване на постановлението са били на лице достатъчно парични средства за заплащане на евентуални публични задължения. Изтъкват, че е налице свръхобезпеченост, което съществено е нарушило правата на жалбоподателя. Налице са били внесени над 200 хил. лева като гаранция и втори път Р. посочва, че има достатъчна наличност за покриване на цялото задължение от 330 000лв. Б. е добре познат в средите и в България Ай Ти специалист и не е необходимо да се получава тази административна и данъчна репресия. Стойността на имота посочена в постановлението, е по данъчна оценка, без да се конкретизира за коя година е тази данъчна оценка, което също е нарушение при постановяване на мярката. Очевидно е, че данъчната оценка на имота не е актуална.

Ответникът, директорът на ТД на НАП С., чрез юрк.Н., моли жалбата да бъде отхвърлена и да бъде оставено в сила оспореното решение. Предполагаемия размер на публичните задължения към 28.02.2020 г.- датата на налагане на възбраната е в размер на 330 161.59 лв., а по делото са налице доказателства, че Б. е представил обезпечение в размер на 203 594 лв., което е недостатъчно да покрие предполагаемия размер на задължението. Отговорът на Р. приложен по делото е актуален към датата на изготвянето на този отговор са налице достатъчно средства да се покрие предполагаемия размер на задължението 330 161.59 лв. До настоящия момент по делото не бяха представени доказателства нито от Р., нито от други банкови сметки, че действително към момента са налице суми достатъчни да покриват предполагаемия размер на задължението. Също така не са представени по делото никакви писмени доказателства за актуална пазарна или застрахователна стойност на възбранения имот по-висока от посочената в постановлението от 28.02.2020 г., където е посочено ДО на имота 126 567.90 лв. По делото са налице данни, че жалбоподателя е лице, което е задържано на територията на ЕС и срещу него е образувано наказателно производство. По делото не се представиха доказателства, дали това производство е приключило и по какъв начин. Това обосновава наличието на възможно затруднение за събирането на предполагаемия размер на публичните задължения. В случай на благоприятен изход на спора, моли да се присъдят разноски по делото в размер на 200 лв.

СГП, редовно уведомена не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

От фактическа страна се установява:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221020001066-020-001 от 25.02.2019г., издадена от органите по приходите в ТД на НАП С., е възложено да бъде извършена ревизия спрямо Б. Б., която да обхване отговорността на лицето по чл.17 от ЗДДФЛ за периода– 01.01.2014г.-31.12.2019г.

В хода на ревизионното производство е установено, че за процесния период, лицето има приходи-от трудови възнаграждения с данъчна основа 1520888,75лв.; от други стопански дейности с данъчна основа 11250.00лв.; от наеми с данъчна основа 31684,19лв. За същия период Б. е получил дивидент от дружествата [фирма], [фирма], „Г.“Е. и [фирма]. Получените дивидент от процесните дружества са в особено големи размери, без същия да бъде деклариран и съответно удържан

дължими данък в размер на 10%. Също така, Б. е получил заеми в особено големи размери от последните дружества, като заемите не са погасени.

С Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагането на ПОМ № Р-22221020001066-039-001/28.02.2020г. от ръководител на ревизионния екип, до Дирекция "Събиране" на ТД на НАП-С., на основание чл.121, ал.1 ДОПК е предложено налагане на предварителни обезпечителни мерки за предотвратяването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които ще бъде затруднено събиране на негови задължения. Изложено е, че обичайния годишен размер на паричните потоци е недостатъчен за покриване на очаквания размер на публичните задължения. Очаквания размер на задълженията възлиза на главница 237112,73лв. и лихва в размер на 93 048,86лв. към 28.02.2020г.

С издаденото ПНПОМ с изх.№С200022-023-0000740/28.02.2020г. публичният изпълнител е наложил възбрана върху недвижим имот 1/3 ид.ч. от имот, представляващ земя и 3бр. сгради, К. 68134.1979.1336, находящ се в [населено място], кв.Д., ул.В. с данъчна оценка 126567.90 лв. - за съответната идеална част.

С издаденото ПНПОМ с изх.№С200022-023-0000737/28.02.2020г. публичният изпълнител е наложил заповест върху всички налични и постъпващи суми по банковите сметки, по депозитите и вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и на сумите предоставени на доверително управление, находящи се в - И. АД, Р. АД, Първа Инвестиционна Банка АД и Ю. България АД за сумата от 235235,66лв. към 28.02.2020г.

С определение №4732 от 29.06.2020г. постановено по адм.д.№5817/2020г. на АССГ, било постановено продължаване на действието на наложените до момента ПОМ с ПНПОМ изх.№С200022-023-0000740/28.02.2020г. и ПНПОМ с изх.№С200022-023-0000737/28.02.2020г. до приключване на ревизионното производство.

Б. е оспорил в срок ПНПОМ по административен ред с жалба, която, след като е разгледана в производство по чл.197, ал.1, изр.1 вр. чл.121, ал.2 ДОПК, е оставена без уважение като неоснователна с Решение № ПО-116/ 02.07.2020г. на директора на ТД на НАП-С..

Изложени са мотиви, че в съответствие с чл.121 ал.2 ДОПК предварителните обезпечителни мерки изх.№С200022-023-000740/28.02.2020г. са наложени от публичен изпълнител на основание чл.195 ДОПК с постановление, съдържащо всички реквизити по чл.196, ал.1 ДОПК. Член 121, ал.1 ДОПК определял предпоставките за налагането на предварителни обезпечителни мерки – мотивирано искане на ревизиращия орган по приходите до публичния изпълнител, когато можело да се направи заключение, че неналагането им ще затрудни или ще направи невъзможно събирането на предполагаемите задължения. В постановлението публичният изпълнител правилно обективизирал мотивите, изложени в искането от органа по приходите, тъй като действията му по предварително обезпечение били такива при условията на обвързана компетентност както относно субекта–длъжник, така и относно предполагаемото вземане. С тези съображения решаващият орган е приел подадената до него жалба за неоснователна и я е оставил без уважение.

В производство пред съда са приети като доказателства представените с административната преписка, както и представените от процесуалните представители на Б. -протокол на ОС на съдружниците на дружеството [фирма] от 10.01.2020 г., актуално състояние на дружеството, [фирма], баланси, отчети за собствения капитал,

отчети за парични потоци, извлечения от Ю. С., годишна данъчна декларация, доказателства за здравословното състояние на жалбоподателят, епикриза при изписване от частна клиника Д., Епикриза на М. Б. издадена от ВМА от ноември 2018г.

С молба от 11.11.2020г. от ответника се представени и приети, като доказателства по делото – Запорно съобщение до [фирма], Запорно съобщение до [фирма], Запорно съобщение до [фирма], Запорно съобщение до [фирма], Запорно съобщение до [фирма], служебна бележка изх.№ С200022-181-0071463/18.09.2020г. за постъпило искане за отмяна на наложени ПОМ, Постановление за отмяна на наложени ПОМ изх.№С200022-024-0029889 от 21.09.2020г., разпечатка на водена кореспонденция с публичен изпълнител.

Жалбата, въз основа на която е образувано настоящето производство, е подадена ТД на НАП – С. на 15.07.2020г., а Решение № ПО-116/ 02.07.2020г. на териториалния директор е станало достояние на лицето на 09.07.2020г.

Съдът при тази фактическа обстановка, от правна страна приема следното:

Жалбата е процесуално допустима - подадена в срока по чл.121, ал.2 вр. чл.197, ал.2, изр.1 ДОПК срещу подлежащо на съдебен контрол изрично решение по чл.121, ал.2 вр. чл.197, ал.1 ДОПК на директора на компетентната териториална дирекция на НАП, с което е оставена без уважение подадена до него административна жалба срещу постановление на публичен изпълнител по чл.121, ал.2 вр. чл.196, ал.1 ДОПК за предварителни обезпечителни мерки по чл.121, ал.1 ДОПК от длъжника в обезпечителното производство.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл.121, ал.2 и чл.195, ал.5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. По делото липсват доказателства, от които да стане видно, че от жалбоподателя са представени такива за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа в пълен размер на предполагаемото бъдещо вземане, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения съгласно чл.121, ал.1 ДОПК с изх.№С200022-023-000740/28.02.2020г. възбрана.

Видно от събраните в хода на делото доказателства, очаквания размер на задълженията на Б. възлиза на главница 237112,73лв. и лихва в размер на 93 048,86лв. или общо 330161,59лв. към 28.02.2020г. Съгласно ПНПОМ с изх.№С200022-023-0000737/28.02.2020г. наложения заповор на върху банковите сметки на лицето е за сумата до 235235.66лв. т.е за сума в по-малък размер от предполагаемото вземане. С ПНПОМ изх.№С200022-023-000740/28.02.2020г., предмет на проверка в настоящото производство е наложена и възбрана на възбрана върху недвижим имот 1/3 ид.ч. от имот, представляващ земя и 3 бр.сгради, К. 68134.1979.1336, находящ се в [населено място], кв.Д., ул.В. с данъчна оценка 126567.90 лв. - за съответната идеална част.

Въпреки, че предмет на проверка в настоящото производство е именно последното ПНПОМ, доколкото същото обезпечава част от процесното публично вземане, то предмет на анализ следва да бъде и ПНПОМ с

изх.№С200022-023-0000737/28.02.2020г. наложения заповор на върху банковите сметки на лицето е за сумата до 235235.66лв.

Към момента на постановяване на двете ПНПОМ от 28.02.2020г. липсва предпоставките на чл.197, ал.3 пр.1 ДОПК даващи основание за отмяна на процесните ПНПОМ, доколкото не е налице представено от Б. обезпечение, гарантиращо вземането в пълен размер. По делото не се спори, че в последващ момент Б. представя по сметка на ТД на НАП-С. сумата от 203594.00лв., като обезпечение на част от процесното вземане. Последното обстоятелство е послужило като основание за отмяна на ПНПОМ с изх.№С200022-023-0000737/28.02.2020г., с което наложения заповор на върху банковите сметки на лицето е за сумата до 235235,66лв. с Постановление за отмяна на наложени ПОМ изх.№С200022-024-0029889 от 21.09.2020г.

Следователно, наложената възбрана върху процесния недвижим имот с ПНПОМ изх.№С200022-023-000740/28.02.2020г., предмет на проверка в настоящото производство, обезпечава от момента на постановянето си, разликата между цялата сума на вземането и обезпечения размер със заповорите наложени с ПНПОМ с изх.№С200022-023-0000737/28.02.2020г.

Съдът не възприема възражението на защитата, затова, че към монета на постановяването на актуваното ПНПОМ, са налице убедителни доказателства, затова че, сумата от 330161,59 лв. е обезпечена на база на данните от писмото от стр.178 от делото изпратено от [фирма] с отбелязване на - „Има достатъчна наличност“. Последното отразяване, касае сумата до размера, на който е наложен заповора, а именно 235235,66лв., като доказателства, за това че по последната сметка е налице сумата за разликата до 330161,59лв, липсват. В този смисъл, съдът не възприема доводите на защитата, касаещи въпроса за свръх обезпеченост на процесното вземане, към момента на постановяването на двете ПНПОМ. Това би било така, ако имаше отбелязване, че е налице наличност по сметката до размера на цялото предполагаемо публично вземане от 330161, 59лв. Последното обстоятелство остава непроменено и до настоящия момент, въпреки внасянето на сума като обезпечение от Б. в размер на 203594.00лв., която отново не покрива целия размер на предполагаемото вземане, но е послужило като основаните за отмяна на ПНПОМ с изх.№С200022-023-0000737/28.02.2020г. към 21.09.2020г., която отмяна от своя страна, препятства наличието на свръхобезпечаване на вземането срещу Б.. След отмяната, на практика ПНПОМ изх.№С200022-023-000740/ 28.02.2020г. служи за обезпечаване на разликата между предполагаемия публично вземане от 330161, 59лв. и внесената гаранция от Б. от 203594.00лв.

Второто отменително основание по чл.197, ал.3, пр.2 ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл.121, ал.1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл.209, ал.2, т.1–8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл.195, ал.1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл.165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл.121, ал.1, пр.1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за

подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Спорно е третото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.3 ДОПК - дали предварителните обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл.121, ал.1 ДОПК.

Ревизионното производство срещу Б. е образувано с издаването на ЗВР№Р-22221020001066-020-001 от 25.02.2019г., с възложено да бъде извършена ревизия спрямо Б. Б., която да обхване отговорността на лицето по чл.17 от ЗДДФЛ за периода – 01.01.2014г. -31.12.2019г.

Следователно ревизията е започнала на 25.02.2019г. Предварителните обезпечителни мерки, независимо от вида им, съгласно чл.121, ал.2 ДОПК се налагат с постановление от публичен изпълнител по реда на чл.195, ал.3 ДОПК. Моментът на налагане съвпада с издаването на това постановление по чл.121, ал.2 вр. чл.196, ал.1 ДОПК, а не с влизането му в сила, тъй като съгласно чл.121, ал.2 вр. чл.197, ал.6 ДОПК изпълнението не може да бъде спряно поради обжалването му. Мерките по ПНПОМ изх.№С200022-023-000740/28.02.2020г. са наложени съгласно чл.121, ал.2 вр. чл.195, ал.3 ДОПК с издаване на това постановление, в хода на ревизията, която е започнала на 25.02.2020г. До настоящият момент това ревизионно производство не е прекратено със заповед по чл.119, ал.4, пр.2 ДОПК, нито е приключило с ревизионен акт по чл.119, ал.4, пр.1 ДОПК, висящо е със следващата се от това допустимост на акцесорното спрямо него обезпечително производство по чл.121, ал.1-3 ДОПК.

Съгласно чл.121, ал.2 вр. чл.195, ал.3 вр. чл.12, ал.4, т.1 ДОПК всички видове предварителни обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичен изпълнител. В съответствие с това изх.№С200022-023-000740/ 28.02.2020г. е подписано от Р. Б.-С., старши публичен изпълнител в ТД на НАП–С.. Спазена е писмената форма с всички задължителни реквизити съгласно чл.121, ал.2 вр. чл.196, ал.1, т.1-9 ДОПК. Освен, че налагането на предварителни обезпечителни мерки е обосновано с мотивите, приложени към искането на ръководителя на ревизията, които публичният изпълнител изцяло е възприел, като цяло от съобразителната част на постановлението се разбира защо е необходимо обезпечението и защо то се извършва именно по този начин – налице са недекларирани дивиденди, без да е платен данък върху тях в особено големи размери, като същевременно лицето е не е погасило заем в особено големи размери.

Съгласно чл.121, ал.2 ДОПК вр. чл.195, ал.7 ДОПК предварителното обезпечение трябва съответства на бъдещото публично вземане, чието събиране гарантира. Така законът изисква съпоставимост на двете величини, определя размера на публичното вземане като максимум на обезпечението, като позволява кумулацията на мерки по чл.121, ал.2 вр. чл.198, ал.1, т.1–4 ДОПК до този праг съгласно чл.121, ал.2 вр. чл.198, ал.2 ДОПК и забранява неговото превишение. В случая подобна непропорционалност няма. Според подаденото на основание чл.121, ал.1 ДОПК искане от ръководителя на ревизията, очакваният размер на подлежащите на установяване задължения са общо в размер на 330161,59лв. Същият размер е приет от публичния изпълнител като подлежащ на предварително обезпечаване с ПНПОМ. Наред с това запорът по чл.202, ал.1 ДОПК по п.1 от ПНПОМ е бланкетно допуснат върху наличните и постъпващи суми в размер на 235235,66лв. по банковите

сметки на Б., находящи се в цитираните в ПНПОМ банки, без преписката да съдържа данни относно размера на реално запорираните сметки. Следователно изискуемият се от чл.195, ал.7 ДОПК баланс не е нарушен. Както беше посочено по горе, от момента на постановяването на оспореното ПНПОМ до настоящият момент, липсват доказателства затова че е налице представено обезпечение от Б. за разлика между запорираните сметки и впоследствие представеното обезпечение в полза на ТД но НАП-С. и целия размер на предполагаемото вземане. В този смисъл, съдът намира, че спазен принципа на съразмерност и липсват доказателства за наличието на свръхобезпеченост. Твърденията, затова че жалбоподателят е добър компютърен специалист и разполага със значителни средства, излизат извън предмета на спора в настоящото производство. Още повече, че второто обстоятелство не беше подкрепено с убедителни доказателства, на фона на представените такива за предоставени на Б. заеми.

Целта на предварителните обезпечителни мерки според чл.121, ал.1 ДОПК е да бъде предотвратено извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията му за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или ще се затрудни значително. Действително, ПНПОМ не съдържа данни какъв е размерът на неплатените задължения на Б. по конкретно, но подлежащите на установяване от ревизията задължения на лицето с лихви за забава са с очакван размер 330161,59лв. Притежаваното от жалбоподателя имущество като състав, ликвидност и обремененост с тежести не позволява безпроблемно събиране на задълженията от ревизията. Въпреки това, че са налице доказателства за наличието на доходи от страна на Б. в особено големи размери, то безспорно са налице доказателства изтеглени заеми от Б. в размери по-голям от представените доказателства за доходи. В този смисъл, съдът не възприема довода на защитата, затова че липсва доказателства затова, че ще бъде затруднено събирането на евентуалните публични задължения.

Съгласно чл.121, ал.3, изр.1 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на ревизираното лице. Ако това не е възможно съгласно чл.123, ал.3, изр.2 ДОПК, наложените предварителни обезпечителни мерки не следва да спират извършването от ревизираното лице дейност. Тези изисквания са спазени. На практика с представянето на обезпечението пред ТД на НАП, запора на сметките на лицето е отменен, като така е дадена възможност същото да разполага със средствата си, както да упражнява дейност си, така и да разполага със средства за лечение, както на себе си, така и на своите близки, каквото възражение беше направено от защита. В този смисъл, наложената възбрана върху собствеността върху идеални части от недвижим имот, в минимална степен препятства възможността лицето да разполага със средствата по банковите си сметки и съответно, същият имот да бъде ползван от Б. и близките му. Единственото ограничени е е невъзможността да се извършва разпореждане с идеалните части от процесния имот за периода на действие на процесните ПНПОМ.

Неоснователно е възражението за липсата на съразмерност при наложеното

обезпечение, касаещо липата на доказателства за пазарната стойност на процесния имот. При постановяването на възбраната, за определянето на стойността на процесното имущество е използвана данъчната оценка по сделката за придобиване на имота. Данъчната оценка на имота, към момента е тази въз основа, органите на местната власт формират местните данъци, съответно същата служи като основа за определяне на стойността на имота за нуждите на дейността на съответните органи. Въпреки, че от момента на придобиването до настоящият момент е изминал период от време, то по делото от защитата не бяха ангажирани доказателства, затова, че данъчната оценка е различна към настоящият момент, както и че пазарната стойност на идеални части от имота значително надхвърля стойността на процесната данъчна оценка.

С оглед изложеното, Решение № ПО-116/02.07.2020г. на директора на ТД на НАП–С. ведно с потвърденото с него ПНПОМ като законосъобразно издадени без основания за отмяна по чл.121, ал.2 вр. чл.197, ал.3 ДОПК следва да се оставят в сила. Жалбата е неоснователна и съгласно чл.160, ал.1, пр.4 вр. чл.144, ал.1 ДОПК следва да се отхвърли.

Основателно е при този изход на спора и своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. При преценка относно неговия размер съдът намира, че нормата чл.78, ал.8 ГПК – изменена /обн. ДВ бр.8/ 2017г./, предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.37, ал.1 ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП, по силата на чл.24 от която по административни дела възнаграждението по административни дела за една инстанция е от 100 до 200 лв. При наличието на фактическа и правна сложност на спора определеното в полза на ТД на НАП С. юрисконсултско възнаграждение в размер на максимално предвидения по чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ би било прекомерно. Ето защо същото следва да бъде определено в размер на 100 лв. Така мотивиран, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Л. Б. ЕГН [ЕГН] срещу Решение № ПО-116/02.07.2020г. на директора на ТД на НАП С., с което жалбата на Б. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С200022-023-0000740/28.02.2020г., издадено от старши публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е оставена без уважение като неоснователна.

ОСЪЖДА Б. Л. Б. ЕГН [ЕГН] да заплати на Териториална дирекция на НАП С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: